

Statskassen, men saa forekommer det mig unægtelig, at det er en temmelig absurd Idé, at man skal laane Penge, for at Staten kan yde Bidrag til Kommunerne, det er i Virkeligheden ud af den ene Lomme og i den anden for Skatteyderne. Jeg har bestandig haft store Betænkeligheder ved denne Sag. Jeg taler, naar jeg siger dette, paa mine egne Vegne, thi der er ogsaa blandt mine Meningsfæller adskillige, som ere hildede i den Opfattelse, at da vi nu en Gang ere komne ind paa den megen Talen om at give Kommunerne noget af den Overflod, Staten aldeles ikke har, saa skulle vi blive ved dermed. Jeg vilde ønske, at jeg i Forening med det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) kunde være med til en Gang for alle at bringe dette Spørgsmaal ud af Verden.

Det andet Punkt, som jeg regner for at være det værste, og som hidtil har vist sig at være det vanskeligste at komme til Enighed om, er den Paragraf, som blev nævnt af en anden æret Taler, nemlig det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey). Det er Lovforslagets § 7. Denne Paragraf indeholder Bestemmelser, som det ikke forekommer mig muligt at gaa ind paa, naar man ikke vil udsætte sig for den fuldstændigste Vilkaarlighed af de paaliggende Myndigheder, og det vil jeg for mit personlige Vedkommende ikke være med til. Altsaa § 7 i den nuværende Affattelse er jeg nu og har jeg altid været en afgjort Modstander af. Der er derimod fra den Side, hvortil jeg hører, tidligere fremsat Forslag til en anden Løsning, som forekommer mig retfærdig og rimelig, og efter hvilken man kun inden for passende Grænser maatte overgive sig til Ligningsmyndighedernes Skøn. Indtil en vis Grænse maa de have Frihed, men overgive sig paa Naade og Unaade vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til. Jeg skal imidlertid her lige saa lidt som ved de andre Sager opholde det høje Ting med yderligere Bemærkninger. Jeg vil ogsaa være med til at fremme denne Sag saa hurtigt og saa godt som muligt.

Kofoed: Jeg vil blot gøre en ganske kort Bemærkning med Hensyn til § 32 i det foreliggende Lovforslag, hvor der tales om Fordelingen af Statstilskuddet til Kommunerne. Det bestemmes her, at det fordeles i et vist Forhold mellem Bykommunerne og Amtskommunerne, og at det, som tilfalder de sidstnævnte, igen gaar med Halvdelen til Sognekommunerne, medens Amtskommunerne selv beholde Halvdelen.

Nu vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der derved skabes en Begunstigelse af de bornholmske Købstæder, som maaske ikke er paatænkt. Vi have jo paa Bornholm særlige Forhold, ligesom paa andre Omraader saaledes ogsaa her. De bornholmske Købstæder høre nemlig under Amtskommunerne; de ere repræsenterede i Amdsraadet og yde deres Bidrag i et vist Forhold til Amtets Fornødenheder. Nu faa altsaa de bornholmske Købstæder deres Bidrag ganske i Lighed med de andre Købstæder i Landet, men desuden faa de en Part med af Amtskommunens Bidrag. Det er vist ikke store Sager, det drejer sig om, og jeg skulde ellers ikke paatale det, men det forekommer mig dog ikke at være fuldstændig retfærdigt over for Landsognene, at Købstadkommunerne saaledes faa, om man saa maa sige, baade i Pose og Sæk. — Det var blot dette, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa. Der var nogle andre mindre betydelige Punkter, som jeg ogsaa kunde ønske at omtale, det er vedrørende §§ 31 og 32; men jeg skal afholde mig derfra for ikke at trække Tiden ud. Maaske jeg maa senere henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed derpaa.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Der var kun to af Lovforslagets Punkter, hvortil det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) holdt sig, men desto stærkere brød det ærede Medlem saa ogsaa Staven over disse Punkter og navnlig over det første om Tilskud til Kommunerne. Et saadant Tilskud var, efter det ærede Medlemes Opfattelse, kun en urimelig Misforstaaelse og en aldeles absurd Tanke. Jeg vil dog erindre om, at i saa Tilfælde have mange været hildede i den urimelige Misforstaaelse, at der kunde være Mening i, at Staten kommer de overbebyrdede Kommuner til Hjælp og derved fremskaffer Lettelse i de Skatter, der maa paalignes Kommunernes Beboere. Det er en Misforstaaelse, hvori saa ikke blot dette høje Ting, men ogsaa det andet Ting og tidligere Regeringer have været hildede, og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har altsaa staaet alene med sin Opfattelse af, at dette var absurd, dog ogsaa uden hidtil at give denne sin Opfattelse særligt Udtryk. Jeg skal kun erindre om, at i Skattelovforslaget, som det blev forelagt af den forrige Regering, af Finansminister Scharling, den 14. Januar 1900, var et saadant Tilskud til Kommunerne optaget og endogsaa et betydeligt større